

hvad der kan gøres for Fiskeriet — det om-
talte jeg allerede i Gaar — navnlig for at
stafte det Havne, og denne Beredvillighed
har vist sig ved flere Lejligheder. Men jeg
maa tillige minde D'hr. om, at naar de gaa
Kattegattet igennem, saa finde de Havne ved
Sæby, ved Grenaa og ved Hundested, som
alle tre ere Havne af stor Betydning for
Fiskeriet, men de ere i den sørgeligste
Forfatning, og næsten alle tre gaa
ind under Kategorien af, hvad jeg
vilde kalde Kartoffelhavne, det vil sige,
at man kan dyrke Kartofler i Havnen
i Stedet for at ligge der med Stibe,
og det er dog een Slags Havne, som
jeg ikke kan tilraade at bygge flere af.
Men kan man komme til den Tro eller den
Formodning, at der paa Anholt kan bygges
en Havn, der kan staa sig, saa tvivler jeg
ikke paa, at Finansudvalget vil gaa ind
derpaa. At man derimod nu lige straks
skulde gaa ind paa Regeringens Forslag
samtidig med, at der fra saghyndige og i
det hele fra Folk, der have Forstand derpaa, er
fremkommet Udtalelser om, at andre Steder
bedre egne sig dertil, tror jeg ikke, man kan
forlange. Dertil kommer, at det synes, at
overalt, hvor man bygger disse landsfaste
Havne, er man i høj Grad udsat for, at de
komme ind under den uheldige Kategori,
som jeg før betegnede. Derimod har man i
de senere Aar, navnlig paa Bornholm, be-
gynndt at bygge en Slags Havne, de saa-
kaldte Øhavne, det vil sige Havne med en
Broforbindelse med Land, og det bør vistnok,
inden man gaar videre, overvejes, om ikke
saadanne Anlæg ere at foretrække fremfor
et saadant Anlæg, som der her er Tale om.
Jeg har ikke set Planen for Anholt Havn,
men jeg tror, at det er en landsfast Havn,
der paatænkes der; og der det saa, da er
der Grund til at undersøge, om man ikke
hellere bør bygge en saakaldt Øhavn. Netop
i disse Dage er der kommet Oplysninger
fra Bornholm om, at en landsfast Havn,
som et privat Selskab har bygget ved Ham-
meren, nu omtrent er fyldt med Sand.
Dette tyder paa, at alle Begne,
hvor der er Sandbund, bør man
være forsigtig med Havneanlæg og navn-
lig bygge dem saaledes, at der er et
frit Løb mellem Vand og Land. Jeg tør
ikke bestemt sige, om det er Tilfældet ved
Anholt, men det maa man have oplyst og
have Sikkerhed for, før Havneanlægget gøres.
— Det ærede Medlem for Præstø Amts Ste.
Valgkrets (Bøffen) ønskede i Gaar en bedre
Forbindelse mellem Måsnebsund og Stege,
idet han mente, at der ogsaa kunde finde en
Katsart Sted der paa samme Maade, som

der nu er en daglig Dampskibsart om Da-
gen. Jeg antager ogsaa, at det kan lade sig
gøre, og jeg antager, at Udvalget vil over-
veje dette Spørgsmaal og samtidig overveje,
hvad der i det hele kan gøres for Belysnin-
gen af slige smaa Farvande. Der er vistnok
en Del smaa Farvande, som ved Hjælp af
de ny Belysningsmidler, Gasbøjer osv.,
kunne gøres farbare, medens de nu umulig
kunne besejles fra Solen gaar ned, til den
staar op. Jeg kan tilføje, at der nu ogsaa
er gjort Forsøg med at anbringe elektrisk
Lys paa selve de Stibe, der gaa i disse
småvære Farvande, og det synes, efter hvad
jeg har hørt oppe fra Limfjorden, at disse
Forsøg ville lykkes. Det vilde jo være en
stor Fordel, hvis man kunde lade Stibene
selv have Fyr; saa behøvede man ikke at have
faste Fyr osv. Hvorvidt det kan ske, ved jeg
ikke, men det bør tages under Overvejelse.

Den ærede Minister svarede i Gaar
paa mine Bemærkninger om Murstensleve-
rancen ved Helsingør, og han gjorde det
paa en saadan Maade, at han vilde have
det fremstillet, som om der ingen Ting var
i Vejen, som om Tingen var i den bedste
Orden. Jeg tror imidlertid ikke, at det lyk-
kedes den ærede Minister at bevise
det, særlig ikke ved de Tal, som
den ærede Minister selv kom frem med.
Jeg vil foreløbig sige om min egen personlige
Stilling til Sagen, at det, jeg udtalte, var,
at jeg ikke havde nogen personlig Under-
søgelse som Grundlag for, hvad jeg kom
frem med, men jeg havde fra en Hjemmels-
mand, som jeg ansaa for paalidelig, Med-
delelse om, at store Kvantiteter Sten vare
blevne tilovers fra Jernbanebygningen i
Helsingør. Jeg nævnte omtrent $\frac{1}{2}$ Million,
og den ærede Minister udtalte da, at der
var blevet omtrent 300,000 tilovers. Jeg
vil derefter henstille, om ikke min Hjemmels-
mand, der selvfølgelig ikke har kunnet staa
paa Bladsen og tælle Stenene, da maa siges
at have haft fuldstændig Berettigelse til at sige,
at her var blevet et stort Kvantum Sten
tilovers. Naar han har anslaaet det til $\frac{1}{2}$
Million, og det i Virkeligheden viser sig at
være ca. 300,000, har han ikke taget saa
meget fejl; 300,000 tiloversblevne Sten ere
jo et ret betydeligt Kvantum. Min Hjem-
melsmand har jo ikke kunnet vide, hvad den
ærede Minister oplyste om de 80,000 Sten,
at de ere gaaede over paa en anden Konto,
idet der i Stedet er blevet anvendt Beton-
arbejde, men han har kunnet se, at der laa
et overordentlig stort Parti Sten der, og
det var ham bekendt, at disse Sten tilhørte
Entreprenøren, som kunde disponere over
dem til egen Fordel. Der staar jo virkelig